JSON Parse

от Цветомир Стайков

1МІ0800469 2 група 1 курс

1. Увод

1.1 Описание и идея на проекта

- Проекта представлява програма в стил конзолен интерфейс (*Command line interface*), в която потребителя може да зарежда *JSON* (*Javascript Object Notation*) файлове. Тя дава възможност за манипулиране, извеждане и проверка на данните от файловете. Написана е в обектно ориентиран стил и по начин, чрез който части от програмта може да се имплементират в други проекти.

1.2 Цел и задача на разработка

- Проекта е направен да дава възможност за манипулирането, проверяване и извеждане на *JSON* файлове. Има команди за проверка на валидността на заредения файл, която проверява дали спазва *JSON* формата, да извежда информацията от файла, във четим формат ("pritty print"), да модифицира информацията и да запазва както в досегашния файл, така й на нови места. Програмата е написана и тествана на *Linux Fedora*. Обектно ориентирания стил на програмата и начина, по който е написана, дава възможност да се разширява програмта и да се имплементира в други проекти.

1.3 Структура на документация

- 1. Увод
 - 1.1. Описание и идея на проекта
 - 1.2. Цел и задачи на разработката
 - 1.3. Структура на документацията

- 2. Преглед на предметната област

- 2.1. Основни дефиниции, концепции и алгоритми, които ще бъдат използвани
- 2.2. Дефиниране на проблеми и сложност на поставената задача
- 2.3. Подходи, методи (евентуално модели и стандарти) за решаване на поставените проблемите
- 2.4 Потребителски (функционални) изисквания (права, роли, статуси, диаграми, ...) и качествени (нефункционални) изисквания (скалируемост, поддръжка, ...)

- 3. Проектиране

3.1. Обща архитектура – ООП дизайн

3.2. Диаграми (на структура и поведение - по обекти, слоеве с най-важните извадки от кода)

- 4. Реализация, тестване

- 4.1. Реализация на класове (включва важни моменти от реализацията на класовете и малки фрагменти от кода)
 - 4.2. Управление на паметта и алгоритми. Оптимизации.
 - 4.3. Планиране, описание и създаване на тестови сценарии (създаване на примери)

- 5. Заключение

- 5.1. Обобщение на изпълнението на началните цели
- 5.2. Насоки за бъдещо развитие и усъвършенстване

2. Преглед на предметната област

- 2.1. Основни дефиниции, концепции и алгоритми, които ще бъдат използвани
- JSON или JavaScript Object Notation, е популярен формат за съхранение на данни в дървеловиден вид. Често използван за изпращане на информация през мрежата, съхранение на конфигуриращи файлове (configs) и много други. Лесно може да се разчете без специален софтуер, но има стриктна структура и правила, за който най-добре да се използва помощ. Добре описани са в сайта json.org
- 2.2. Дефиниране на проблеми и сложност на поставената задача
- Проблема, който трябва да се реши, включва взимане на даден файл, анализиране с цел разделя на данните и запазването в някаква стуктура, чрез която да се позволи лесната обработка и извеждане на данните. Структурата на входния файл, ако е валиден, е лесна за разбиране, но се оказа голямо предизвикателство за имплементиране. Имплементирането и тестването на системата се оказа значително по-трудно от първоначално предвидената замисъл.
- 2.3. Подходи, методи (евентуално модели и стандарти) за решаване на поставените проблемите.
- За работа с проекта беше избрана с команден интерфейс (command line interface). За решението на дадения проблем, беше създаден главен клас *JsonParser*, и няколко отделни калса за съхранение на информацията. Беше създаден функция валидатор, който да минава през данните и да ги съхранява и допълнителни функци за работа с файловата система.
- 2.4 Потребителски (функционални) изисквания (права, роли, статуси, диаграми, ...) и качествени (нефункционални) изисквания (скалируемост, поддръжка, ...)

- За работа с програмта не е нужно администраторски достъп или някакви допълнителни специални права, но програмта трябва да има достъп до чете и писане на компютъра. Всички команди могат да се извикват следкато програмата е стартирата. По-голямата част от кода може да се използва и в друг и програми, но някой функционалности (като някои извеждането на грешки) са директно вградени в главните класове и трябва да се модифицират от там.

3. Проектиране

- 3.1. Обща архитектура ООП дизайн
- Има няколко главни класа "Rooter", "Objects", "Values", като те са наравени така че да може да се извеждат подкласовете чрез абстракция. "Objects" има два подкласа "jsonObject" и "jsonArray", а за "Values" са изведени всички възможни стойности, който "jsonObject" и "jsonArray" може да съхраняват. Това са "vNumber", "vString", "vBoolean", "vArray", "vObject". Класовете "Objects" и "Values", имат различни абстрактни функци, което принуди класовете да са разделни. Същия проблем имат "jsonObject" и "jsonArray".

Понеже класа "Values" е се използва да се напише една обща функция " void* getData(unsigned int) ", която да бъде прехвърлена на подкласовете му. Идеята е да се връща "празен" показател (void pointer), който обаче да сочи към някаква информация, след което според вида клас, който връща информацията, този показател да се трансформира в нужната стойност.

3.2. Диаграми (на структура и поведение - по обекти, слоеве с най-важните извадки от кода)

4. Реализация, тестване

4.1. Реализация на класове (включва важни моменти от реализацията на класовете и малки фрагменти от кода)

-Всеки клас има динамична памет, като това представлява показател към стойност, за класовете от тип "Values", а при класовете от тип "Objects" това е показател от показатели, като идеята е да се инициализира масив от показатели към други обекти. При това беше създадена функция клониране, която да връща копие на сегашния елемент. Бяха създадени виртуални деструктори за ичистване на динамичната памет.

```
You, Zaysago[]author(You)
class jsonObject : public Objects{
   protected:
   Pair** pairs;

   void expand() override;
   void shrink() override;

public:
   jsonObject();
   jsonObject();
   jsonObject(jsonObject&);
   Objects* Clone() override;

   void AddPair(Pair * pair);
   void AddPair(std::string key, Values* value);

   Pair* ReturnPair(std::string key);
   Pair* ReturnPair(unsigned int index);
   int RemovePair(std::string key);
   int RemovePair(unsigned int index);
   ~jsonObject() override;
};
```

```
You, 2 days ago | 1 author (You)
class Objects : public Rooter{
   protected:
        size_t size;
        virtual void expand() = 0;
        virtual void shrink() = 0;
   public:
        size_t Size();
        virtual Objects* Clone() = 0;
        virtual ~Objects() {}
```

```
You,2daysago|1author(You)
class Values : public Rooter{
   public:
    Values() {};
   virtual Values* Clone() = 0;
   virtual int setData(void*) =0;
   virtual int removeData(unsigned int) = 0;
   virtual void* getData(unsigned int index = 0) = 0;
   virtual ~Values() {};
};
You,2daysago|1author(You)
```

```
class v5tring: public Values{
   protected:
   std::string *value;
   public:

   Values* Clone() override;
   int setData(void*) override;
   int removebata(unsigned int) override;
   void* getData(unsigned int) override;

   vString();
   vString(v5tring&);
   vString(std::string);
   vString(std::string);
   vString() override;
};
```

4.2. Управление на паметта и алгоритми. Оптимизации.

- Алгоритъма за обработка на данните е сръвнително дълъг и беше пренаписан няколко пъти, за да покрива различни невалидни стойности и за по-лесна работа с него при нуждата от подобрения. Главната му идея е че минава през данните като има няколко ключови елемнта като скоба за нов елемент или масив (" {, }, [,] "), двоеточие за намиране на следващ елемент (" : ") , или запетая на нов елемент (" , "). При намиране на скоба трябва да се извика функцията рекурсивно от момента до където е стигнала сега и да се продължи обработката на данните там, като това което тази функция върне ще е нов елемент в досегашния ключ. Когато функцията се върне тя ще изгнорира следващите елементи, когато не намери затварящата скоба на сегашната отворена и така ще продължи докато не стигне до края на функцията. Скороста не мога да изчисля, понеже той е рекурсивен и зависи от елементите в данните, но смятам, че най-лошия вариант е O(n + k*m), където n е входните данни, k размера на най-големия елемент (започвайки от отворена скоба до затварящата я) и m – колко подобни елемнти се срещат.

4.3. Планиране, описание и създаване на тестови сценарии (създаване на примери)

-Тестовете, които бяха направени имаха за цел да тестват дали обектите от различните класове правилно съхраняват информация, дали могат да я обработват и да я връщат.

- Тук беше намерен проблем, при които в някои тестове при изтриване на показатели, други странични тестове биват повлиявани. При премахването на показателите или на целия тест, другите тестове тръгваха.

5. Заключение

За жалост